

Arcus Revue

Ilustrace: Natálie Kalíková

NA CO SE MŮŽETE V TOMTO VYDÁNÍ TĚŠIT?

AI - její využití studenty a učiteli (průzkum) | Naši primáni - první dojmy z Arcusu | Exkurze do Drážďan | Letecký zájezd do Španělska | Rozhovory s novými profesory | Literární dílna | Tajemný dopis TGM | Anketa mezi učiteli: S jakým zvířetem se ztotožňujete? | Kulturní tipy | Sportovní kvíz

EDITORIAL

Milí obyvatelé planety Arcus a jejího blízkého okolí,

vstup do nového školního roku máme zdárně (snad) za sebou a to znamená, že vám v rukou přistává první letošní číslo našeho časopisu.

Jak záhy zjistíte, jeho velká část je věnována fenoménu umělé inteligence a jejímu využití studenty a učiteli.

Je nám už všem jistě jasné, že s AI získáváme nesmírně užitečného pomocníka a věrného sluhu. Může nás nicméně znepokojovat, zda se nejedná o sluhu poněkud šibalského, který nenápadně a s loajální tváří nezačíná řídit náš osud. Pokud by šlo o jakéhosi elektronického Saturnina, který je sice nevyzpytatelný, jehož cílem je ale naše dobro, mohlo by nám to jistě prospět. Co ale dělat, pokud jde o jakýsi personalizovaný oheň, který je dobrý sluha, ale...

Nezbývá nám, než být ve střehu, ale také tu klopýtat, tu popobíhat dopředu ruku v ruce s novými, ačkoli i trochu neznámými technologiemi. V lidských dějinách to ani jinak nejde, nikdy nešlo vrátit čas, nalézt bezpečí v tom, co známe z minulosti, strnout či udělat technologický krok zpět. Kdo se o to kdy pokusil, zasel semínko bouří, které ho za nějaký čas nevyhnutelně smetly.

Přesto si myslím, že když doplníme technologické dovednosti klasickým vzděláním, znalostí základů většiny oborů lidského vědění, budeme mít nejlepší obranu proti manipulacím, dezinformacím a hloupostem, kterým také, vedle nesmírných možností, mohou moderní technologie otevírat dveře.

Takže co? Se učit, se učit, se učit!

Krásný a inspirativní podzim vám přeje

Erika Vašková

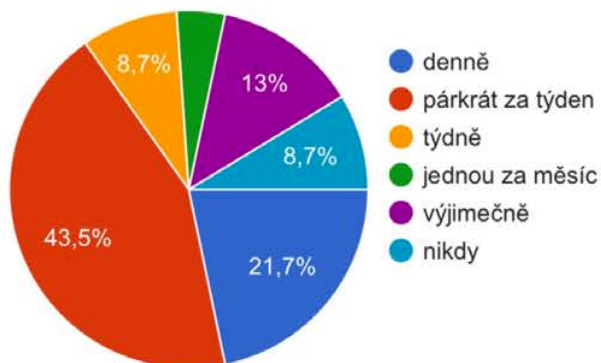
AI VE ŠKOLNÍM PROSTŘEDÍ: HROZBA, NEBO BUDOUCNOST?

KRISTÝNA PODRAZKÁ, 8. A

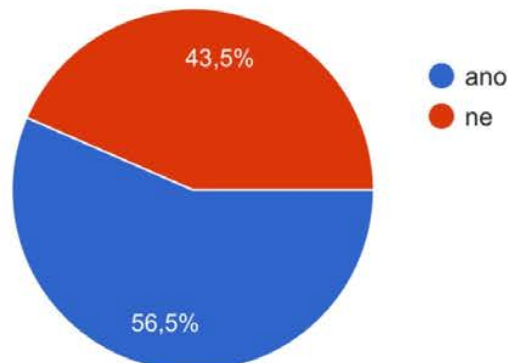
AI je v současnosti velmi řešené téma. Pomáhá lidem ulehčovat spousty úkolů, ale stále má své chyby. Pomocí anonymního dotazníku jsem se zeptala jak učitelů, tak studentů na jejich názory na AI a k čemu AI vlastně používají ve škole. Děkuji všem respondentům, kteří tento dotazník vyplnili.

Studenti

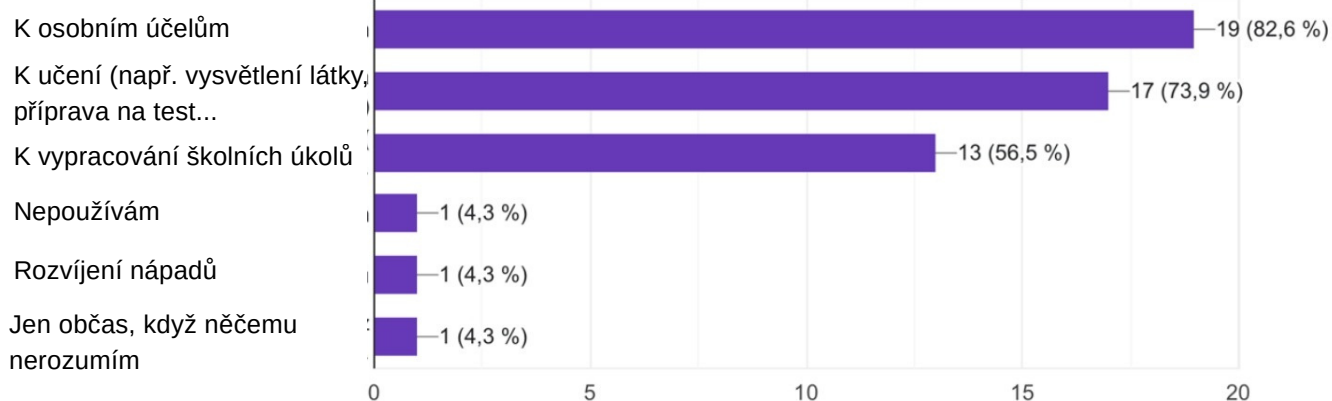
Jak často používáte AI k studiu?

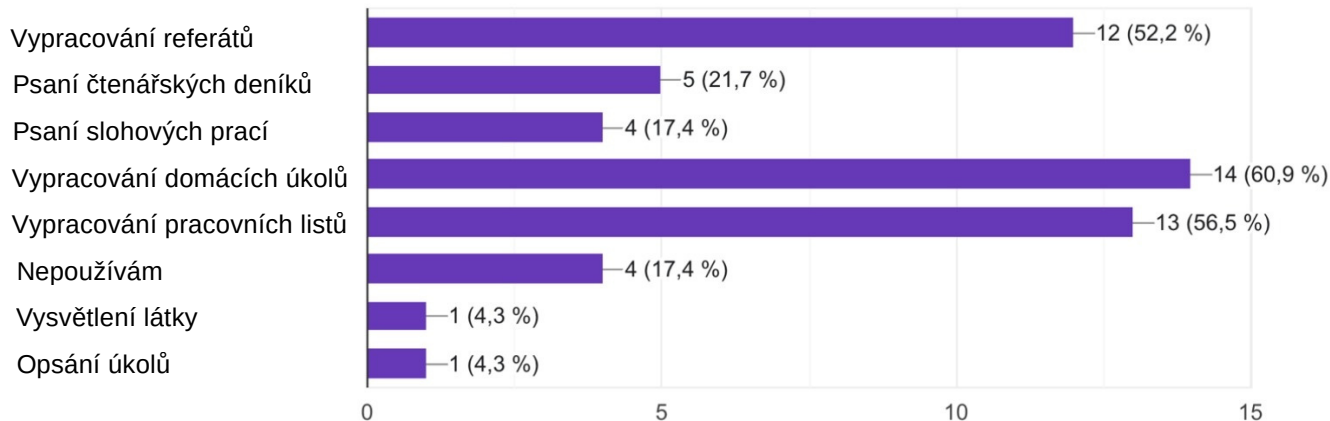
Podváděli jste někdy s AI u testu?

K čemu používáte AI?

Jak používáte AI k vypracování školních úkolů?

Jaký je váš osobní názor na AI?

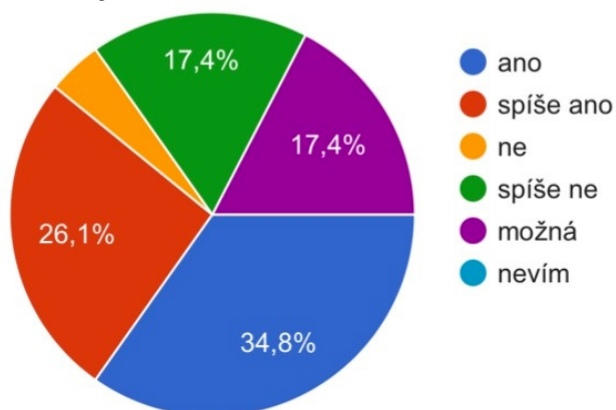
Studenti vnímají umělou inteligenci převážně pozitivně – oceňují, že šetří čas, urychluje práci a může být užitečná zejména ve vzdělávání. Uvědomují si ale i její rizika, zejména oslabení lidské kreativity a samostatného myšlení. Shodují se, že AI by měla být pomocníkem, ne náhradou a že je důležité s ní zacházet uvážlivě. Jak to shrnul jeden z respondentů: „Je klíčové najít rovnováhu a využívat AI jako nástroj, který nás posiluje, nikoli jako berličku, která nás ochromuje.“

Co si myslíte o používání AI učiteli?

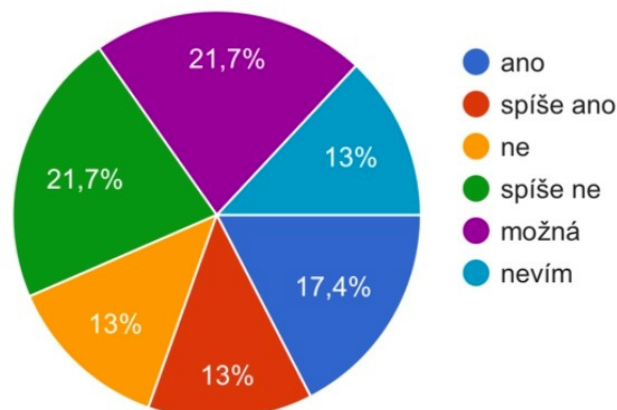
Studenti mají na používání AI učiteli převážně kritický, ale zároveň vyvážený pohled. Mnozí uznávají, že umělá inteligence může učitelům pomoci – například při přípravě testů nebo osnov – ale zdůrazňují, že by neměla nahrazovat lidský přístup, ani být využívána bez úprav. Vadí jim, když učitelé rozdávají texty přímo vygenerované AI bez vlastní úpravy, protože to považují za málo přínosné a snadno nahraditelné domácím samostudiem.

Objevuje se také názor, že pokud je AI zakázána studentům, neměli by ji používat ani učitelé. Studenti očekávají, že učitelé budou látce sami dobře rozumět a že příprava výuky nebude postavená na cizím (a možná i chybném) obsahu. Jak to shrnuje jedna z odpovědí: „Měli by ho znát sami od sebe, ne si pomáhat AI. Není to tak těžké, jenom to chce nebýt líný.“

Myslíte, že by učitelé měli používat AI k výuce?

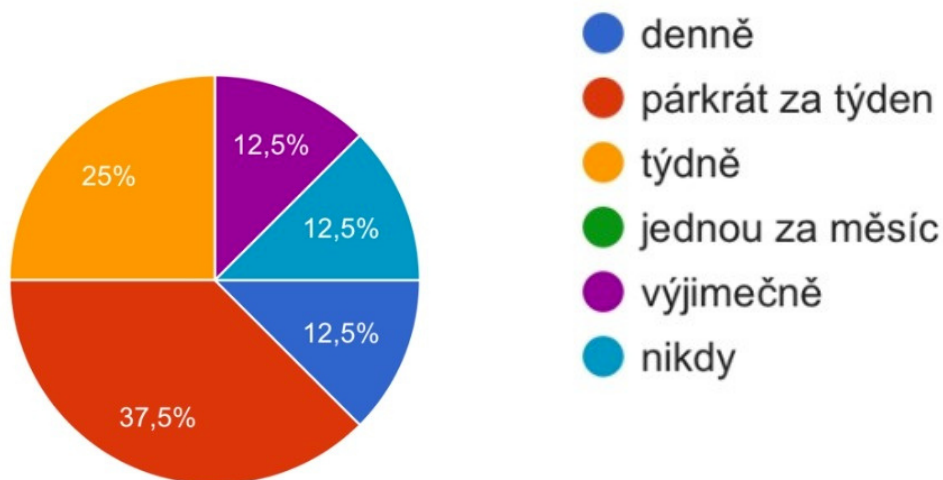
Myslíte, že by studenti měli používat AI ke studiu?

Učitelé

Jak často používáte AI k práci?

8 odpovědí

K čemu používáte AI?

8 odpovědí

Jak používáte AI k práci?

8 odpovědí

Jaký je váš osobní názor na AI?

Učitelé mají na umělou inteligenci převážně obezřetný pohled – chápou ji jako užitečný nástroj, ale zdůrazňují nutnost kontroly, ověřování informací a vědomého přístupu. Někteří oceňují její praktické výhody, jiní vyjadřují obavy z jejího vlivu na lidské myšlení a svobodu rozhodování. AI je podle nich „dobrý sluha, ale dělá člověka zase trochu línějším“ a může být snadno zneužita, pokud nad ní člověk ztratí kontrolu.

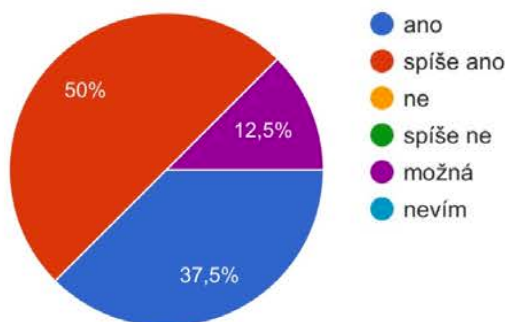
Zaznívají i hlubší filozofické pochybnosti o tom, zda nepřenecháváme příliš velkou část vlastního myšlení a rozhodování systémům, kterým nerozumíme. Jak se ptá jeden z učitelů: „Kdo potom bude tvůrcem duchovního obsahu našich životů? Stále ještě člověk?“

Co si myslíte o používání AI studenty?

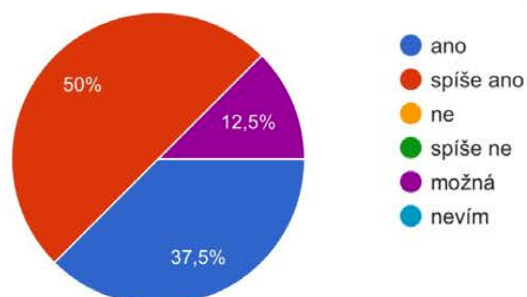
Učitelé se k používání AI studenty staví spíše vstřícně, ovšem s důrazem na podmínky, za kterých to považují za vhodné. Klíčovým požadavkem je, aby studenti rozuměli tomu, jak AI funguje, a aby ji dokázali používat jako nástroj, nikoliv náhradu vlastního myšlení. Učitelé zdůrazňují, že je důležité informace ověřovat a mít základní orientaci v tématu, jinak může být výsledek zavádějící.

Neodsuzují AI jako takovou – naopak, chápou její potenciál při samostudiu nebo jako pomocníka při přípravě na zkoušky. Zároveň ale varují před tím, že mnoho studentů má tendenci ji využívat hlavně proto, aby si práci zjednodušili. Jak jedna z odpovědí výstižně shrnuje: „Používat ano, ale ověřovat informace.“

Myslíte, že by učitelé měli používat AI k výuce?

Myslíte, že by studenti měli používat AI ke studiu?

Vítejte, naši milí primáni!

Jak se vám líbí na Arcusu?

První dojmy našich nových žáků shromáždili Antonín Nechyba a Filip Mesršmíd z 1. A

Názor spolužáků

Ptali jsme se spolužáků, jak se nám tu na škole líbí. Všichni spolužáci, kterých jsme se ptali, toto gymnázium hodnotili pozitivně. Učitelé jsou milí a učí nás zábavnou formou. O přestávkách stíháme dojít z jedné učebny do druhé a ještě si stíháme udělat svoje věci, takže s časem přestávek jsme spokojení.

Adaptační kurz

Na adaptačním kurzu se nám moc líbilo, ať už se jednalo o jídlo, zábavu, nebo výlet na lovecký zámek Humprecht. Baval nás hodně pondělní galavečer, kde jsme četli otázky našim třídním profesorkám, panu řediteli a paní zástupkyni ředitele. Nebyl by to ovšem správný večer, kdyby se něco nestalo! Když šla paní profesorka primy B otevřít okno, hle! Rovnou čtyři, ne pět, dokonce šest sršní vletělo dovnitř! No a bylo po zábavě.

SHRNUTÍ: Na gymnáziu Arcus se nám líbí. Hodnocení 9.9/10 (to 0.1 % je moc testů).

Prima A a prima B

IMATRIKULACE

Rozhovor s novým fyzikářem Brunem Uldrichem

Jak se vám líbí na Arcusu? Učí se vám tu dobře?

Na Arcusu jsem velice spokojený. Jako učitel působím druhým rokem a prvním rokem na Arcusu. Ostatní učitelé i vedení školy jsou mi nápomocní při seznamování se s chodem školy a organizací. Ve škole vládne dobrá atmosféra, studenti jsou zvyklí pracovat a učit se. Počet studentů v jedné třídě je taky dobře nastaven.

Proč jste se rozhodl stát se učitelem? Co vás k tomu vedlo?

Učitelem jsem se toužil stát vždy. Už jako malý jsem si s bratrem rád hrál "na školu" a užíval jsem si roli učitele. Cením si role učitele ve společnosti a jsem velice rád, že byť stále studující, mám možnost již teď učit. Krátce jsem zkusil jinou cestu. Studoval jsem původně na inženýra jaderných technologií, ale pochopil jsem, že mé místo je jinde. Kromě učitelství netuším, co bych dělal jiného. Tato práce mě naplňuje.

Dělal jste nějakou jinou profesi předtím, než jste se stal učitelem?

Jako brigádník jsem si vyzkoušel práci na hotelu - recepce, portýr, číšník v restauraci. Pocházím totiž z lázeňského města. V Praze jsem pracoval též na hotelu, než jsem se minulý rok rozhodl jít do školství.

Snažíte se dělat vaši výuku zábavnou, tak aby studenty bavila a aby učivo pochopili?

Snažím se o to. Sám se na hodině nechci nudit. Jako učitelé jsme vázani jistými dokumenty, které nám určují, jakou látku máme probrat. Někdy je látka málo záživná a nezbyvá čas na experimenty. Sleduji na studentech, jak moc je látka nebo forma výuky baví či nebaví. Obecně nabádám studenty k přemýšlení nad fyzikálními problémy, než se jen soustředí na memorování vzorečků. Jestliže student se zájmem o fyziku odchází z hodiny s více otázkami, než přišel, svoji úlohu jsem splnil. Těm, které fyzika nezajímá, chci předat určité povědomí o chodu světa kolem nás, předat nějaké základní penzum znalostí, ale hlavně aby se nad problémy dokázali správně zamyslet. Myslím, že mám ještě hodně co zlepšovat a tvořím si přípravy na příští školní rok, kde bych chtěl spoustu věcí dělat jinak než dosud. Čeká mne ještě spousta práce.

Čím jste chtěl být, když jste byl ještě malý?

Ledaským. Popelářem, kuchařem, archeologem, spisovatelem, chemikem (od 5. třídy do septimy) a já už ani nevím čím vším. Až v oktávě jsem se rozhodl přiklonit se spíše k fyzice.

Jaký předmět vás ve škole bavil nejvíce a jaký nejméně?

Nejméně mě bavil tělocvik. Basketbal byla prostě "hra nad mojí hlavou" a z míčových her jsem měl obecně respekt. Sportovního ducha moc nemám. Ale učitel na tělocvik byl frajer a mám na něj dobré vzpomínky. Angličtinu jsem neměl moc rád. Ne kvůli učitelkám, ale prostě protože ten jazyk nemám moc rád. Jinak mě bavily všechny předměty, hlavně pak matika, fyzika, chemie, němčina.

Máte nějaký oblíbený film nebo knihu?

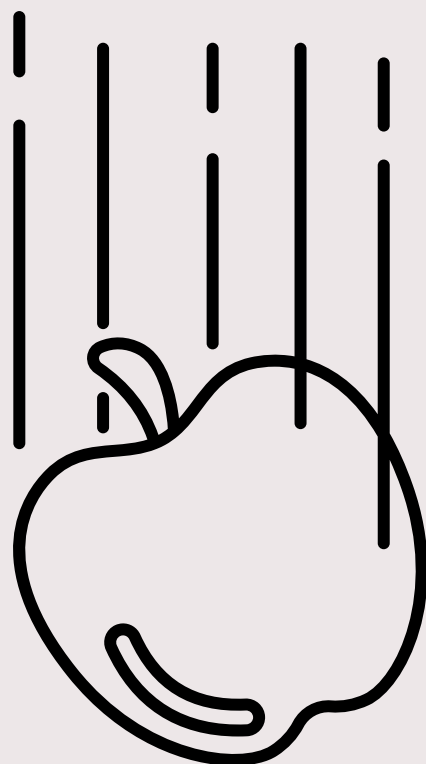
Uf. No. Záleží na žánru. Miluju hudební film. Třeba staré West side story nebo Hello Dolly! To jsou mé srdcovky. Obecně na filmy moc nemám čas. Spíše poslouchám hudbu. Z literatury nesmí v mé knihovně chybět např. Dostojevskij nebo Viktor Hugo. Zločin a trest, Chrám Matky Boží v Paříži, Bídníci. Tyto knihy na mě měly obrovský vliv.

Jaký je váš oblíbený vědec nebo fyzik a proč?

Carl Sagan. Jednoznačně. Mimo vlastní fyzikální výzkum se věnoval popularizaci vědy. Velice doporučuji zhlédnout jeho seriál Cosmos, který vypráví nejen o našem vesmíru, ale hlavně o nás, o lidech. Představil např. jako první koncept vesmírného kalendáře, který nám pomáhá vyrovnat se s veledlouhými periodami vývoje vesmíru, planety Země a života na ní. Přirovnává celý život vesmíru do jednoho kalendářního roku. Kolik let se vtísnilo do pouhé sekundy? Kdy se objevili dinosauři? (Bylo to na Vánoce). Kdy první lidé? Sagan též apeluje na společnost a snaží se varovat před nesmyslným jaderným konfliktem, který by třeba jednou mohl přijít. Zbrojí proti tmářům a náboženské demagogii. To vše podtrženo nádhernou hudbou. Pro moji výuku tvoří velikou inspiraci kurzy od Waltera Lewina z amerického MIT, které jsou velmi kvalitní a populární. Obsahují spousty krásných experimentů.

Jak trávíte volný čas, máte nějaké koníčky?

Určitě se nevěnuji jen fyzice. Ano, o volném čase rád čtu knížky o fyzice a vědě a dál se vzdělávám. Baví mě studovat i historii vědy a matematiky. Rád se učím cizím jazykům - němčině, ruštině, nyní třeba nizozemštině, ale i anglicky mě nakonec nějak naučili. S oblibou cestuji a objevuji svět. Mám rád dobré jídlo. Miluji toulky přírodou, cyklistiku a rád si s kamarády zapinkám pivo nebo zajdu na čaj do města. Také bych chtěl zase začít chodit do tanečních nebo hrát na flétnu, ale zatím má den jen 24 hodin. Do toho ještě pořád studuji, takže i to si vezme svůj čas.

Rozhovor s novým učitelem anglické konverzace

Lesterem Ryanem Johnsonem

What was your childhood like ? What were your hobbies and did you always want to become a teacher?

My childhood was pretty interesting. I grew up in Southern California, where there are many socioeconomic struggles, which make life very difficult. I had two hard-working parents, trying their best to instill good qualities into their son and daughter be honest, hard-working members of their community. And at the same time, my parents were loving and kind enough to create within us kids, strong self-esteem, healthy emotional fortitude and unbreakable mental toughness, which allowed me to believe that I could become anything in this world that I could dream of or would ever want to become.

What places or cities did you live in throughout your life ?

In many different cities and many different countries around this beautiful blue and green jewel of a call home. From the warm sunny coast of California to the concrete jungle of New York City. Also, I've enjoyed many beautiful experiences, living among many different cultures in Asia and in central Europe.

What is your hidden talent no one knows about ?

One hidden talent I have acquired is probably the ability to say "hello" or "good morning" in over 50 languages!

Do you like living in the Czech Republic ?

Yes, I love living here in the Czech Republic and now learning a Slavic based language.

You speak a lot of languages, are you planning on learning a new one and if so, which one ?

Yes, I speak many different languages, I can speak a Latin based language, Asian based language, a Slavic based language, and the most widely spoken language, English of course. My next language I plan to learn is either Tagalog of the Philippines or a language called Thai from the beautiful people of Thailand.

What is something you take everywhere with you ?

Something I take with me everywhere I go is my most versatile and adaptable tool I own, my brain! Also my mobile device which holds multiple dictionaries in various languages.

Is there something that is liked by many, but you hate ?

Yes, I noticed that many people seem to like tomatoes and cucumbers, however, I can't say I'm the biggest fan.

Do you have something crazy on your bucket list ?

My bucket list... One day, I would love to visit the expansive Rock Forest of Guilin, China.

What was your favorite subject in school ?

I must say, my favorite subject, when I was a kid, attending school, was definitely the different sciences. You know, like, physics, biology, geology, chemistry, and so on.

Why did you choose to teach on Arcus ?

I chose to teach at Arcus Gymnázium because I love to help people achieve their very BEST results of their life! All of us remember our favorite teacher when we attended school, and I wanted to share that experience with students while teaching the thing I'm most passionate about in life... human languages of earth.

Ptala se Daniela Štofánová, 4. A

Arcus Halloween

Exkurze do Drážďan

Another year, another výlet pro septimy... Ráno jsme se vzbudili a těšili se na brzký odjezd na cvičnou exkurzi do Drážďan a severních Čech pořádanou maturanty ze Střední školy Arcus - oboru cestovní ruch. Když jsme se ale v hojném počtu v 7:00 sešli před budovou gymnázia, bylo nám řečeno, že odjezd bude až o půl hodiny později, ještě k tomu z jiného místa, než kde jsme všichni čekali. Cesta do Drážďan, což byl první cíl naší cesty, byla dlouhá.

Zastavovat jsme museli dvakrát, protože první benzínka byla bohužel zavřená. Po příjezdu jsme všichni obdrželi tzv. šeptadla, která slouží k efektivnímu předání zajímavých informací z úst průvodce až k našim uším. Po dlouhém zprovozňování šeptadel jsme se vydali k Akademii umění, katolickému kostelu až k paláci Zwinger. Tam jsme měli rozchod, někteří si skočili na oběd, někteří si sedli do parku a konzumovali svačiny od maminek a někdo šel na matchu. Dále jsme se vydali na prohlídku galerie v areálu paláce Zwinger, které si každý svým tempem prošel a pokochal se nejen německým uměním. Aby kultury a muzeí nebylo málo, přesunuli jsme se do muzea dopravy. Tam jsme si mohli zkusit být strojvedoucím, pilotem, námořníkem a nebo řidičem kamionu.

Když skončil volný čas v muzeu, odebrali jsme se do Teplic - místa, které nám přineslo komfort na nadcházející noc. V hotelu jsme se navečeřeli a nastal čas na večerní aktivitu. Museli jsme hádat písničky. Samozřejmě, že tým z cestovního ruchu to vyhrál (určitě věděli odpovědi dopředu), ale druhé a třetí místo obsadili týmy gymplu.

Ráno jsme se nasnídali a vyrazili jsme do planetária v Teplicích. Sedačky byly pohodlné, hlas RNDr. Jiřího Králíka byl příjemný a tma uspávající. Po šlofíčku v planetáriu nastal čas na procházku po historickém centru Teplic, následovanou rozchodem na oběd a matchu. Poté jsme se se krátkou jízdou autobusem přesunuli do vesnice Duchcov, kde jsme absolvovali prohlídku zámku. Nebyla to ovšem prohlídka interiérů ale podivné budovy s velkou kopulí v zámecké zahradě. Díky sdílení našich šeptadel jsme mohli tichou paní průvodkyni poslouchat. Po této obohacující prohlídce jsme se zase přesunuli - tentokrát do Litoměřic.

Tam nám studenti cestovního ruchu opět předali informace o významných budovách a místech ve městě. Poté následoval další rozchod, předtím, než jsme naposledy nastoupili do autobusu, který nás dovezl až k budově školy.

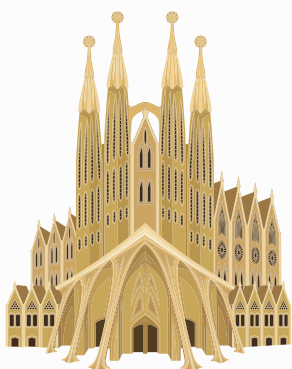
Výlet jsme si užili, musíme poděkovat cestovnímu ruchu za tuto krásnou exkurzi a přejeme mnoho štěstí k maturitě.

KOČKA CUKRU
SPODNÍ TEXT
(Zasvěcení prý
pochopí.)

Napsaly Emma Maršálková a Žofie Švejdvá, 7. A

Letecký zájezd do Barcelony

Napsal Šimon Kubíček, 7. A

Ve říjnu se na naší škole uskutečnil letecký zájezd do metropole Katalánska - Barcelony. V pondělí 13. října v 9:45 jsme odlétali z Letiště Václava Havla. Ze samotného letu si toho již moc nepamatuji. Jediné, co vím s jistotou, je to, že jsme nespadli a že jsme přistáli v Barceloně.

Následně jsme se z letiště přesunuli do centra na jídlo a na ubytování. Při obědové pauze, která ubytování předcházela, si jeden nejmenovaný žák (Tomáš Kolman) pořídil vlajku Evropské unie, se kterou pak celý den chodil po Barceloně. Na jeho obranu musím říci, že to byla jedna z mála vlajek EU, kterou jsem za celý svůj pobyt v Katalánsku viděl oproti vlajkám pseudostátu Palestina, které byly opravdu na každém rohu. Ale to trochu odbíhám. Tedy po obědové pauze jsme dorazili na velmi pěkné ubytování, kterému by se snad daly vytknout pouze docela tenké stěny. Následně jsme vyrazili na kopec Mountjuïc, z něhož byl opravdu krásný výhled na přístav v Barceloně. Poté už jsme pouze sešli k bývalému Koloseu, tam měli rozchod na večeři a pak jsme se vrátili na hotel.

Následující den nás čekala opravdu slušná míra chození, kromě toho, že jsme se prošli po plážích, tak jsme také navštívili bývalý královský palác nebo třeba hlavní barcelonské náměstí a dům navrhnutý uznávaným architektem Gaudím. Tento den jsme si opravdu užili historických staveb Barcelony, a to primárně z období středověku, ale i nějaká ta antika se našla.

Následovala středa - no a to byl den opravdu plný frustrujících situací. Proč tomu tak bylo? V Katalánsku byla pro-palestinská stávka a ta náš zájezd docela slušně zkomplikovala. A ano, také jsem byl překvapený, že se vůbec něco takového ve Španělsku děje. Přeci jenom země, která muslimy ze své půdy vyháněla nějakých 800 let, by přece nic takového nepodporovala, no byl jsem na omylu. Inu i přes všechny komplikace jsme se nakonec dostali, kam jsme potřebovali, ať už to byly středověké hradby Girony nebo muzeum Salvadora Dalího.

Ve čtvrtek jsme navštívili notorickou Sagradu Familiu, kde jsme se dokonce podívali i do věží. A poté jsme navštívili park Guell i s krásným výhledem na Barcelonu.

No a v pátek přišla další ikona Katalánska, a to Montserrat, tam jsme se šli podívat na černou Madonu a pak jsme navštívili muzeum, kde jsme se dozvěděli něco o samotném pohoří.

Následně jsme se rozdělili na dvě skupiny - jedna šla s panem ředitelem Závětou do galerie a ta druhá (lepší) skupina šla s Bejbym (pan profesor Ondřej Bejbl) na výšlap na vyhlídku. Vyhlídka byla opravdu suprová. Pak už jsme jen sešli zpátky ke klášteru a sjeli dolů zubačkou a vrátili se do Barcelony.

V sobotu jsme se jenom sbalili a vyrazili na letiště a dali “pápá” Španělsku a vrátili se do o dost studenější České republiky.

BAJKA

Bajka je krátký, veršovaný nebo prozaický příběh, ve kterém zvířata, rostliny nebo věci jednají a mluví jako lidé. Hlavním cílem bajky je předat mravní ponaučení nebo kritiku lidských chyb a neřestí prostřednictvím alegorie. Většinou se z bajky jasně vyplývá nějaké ponaučení nebo rada, jak by se lidé měli chovat.

O barevném chameleonovi

Napsala Linda Hrábková, 4. A

Pan Šupinka měl hodně kamarádů. Nebavil se však jen s chameleony, jako je on, ale i s plameňáky, pestrobarevnými papoušky nebo tmavě oranžovými tygry.

Svémi schopnostmi měnit barvy se dokázal bavit s každým. Před plameňáky byl zbarvený jako zrající malina, před krokodýly vypadal jako obyčejný zelený list a před tropickými papoušky zářil všemi barvami. Všichni si ihned začali říkat, jak krásně vypadá jako oni.

Papoušci se jednoho dne rozhodli, že uspořádají papouščí párty a že pozvou i pana Šupinku, když se všemi dobře vychází. Pan Šupinka samozřejmě pozvánku přijal, jenže mu nedošlo, kolik různých papoušků na párty bude.

Šupinka tedy s radostí dorazil. Přes sto druhů papoušků a tisíce barev zdobilo jeho zorné pole.

V tu chvíli se zamyslel, jakou barvu má vlastně mít? Napravo od něho stál bílý papoušek, nalevo zas tmavě červený a před ním modrý. Pan Šupinka se tak moc snažil zapadnout mezi ostatní papoušky, že nakonec vypadal jako paleta vodovek.

Všichni si začali šeptat, co to tam stojí za podivného chameleona. Nikdo ho nepoznal.

Když si Šupinka uvědomil, jak na něho všichni koukali, začal panikařit a utekl zpět domů. Vždy se bál, že své kamarády ztratí. Obával se, že nezapadne mezi ostatní.

Před ostatními se už nikdy neukázal ze strachu o svou popularitu.

O žárlivém lvovi

Napsala Aneta Kaštilová, 4. A

Byla jedna savana, kde žila skupina zvířat různých druhů. Společně pracovali, pomáhali si a překonávali překážky, se kterými se setkávali. Jejich vůdcem byl podle tradice lev. To ovšem neznamená, že byl ze všech nejlepší. Nejschopnější ze všech zvířat byl slon. Byl velice pracovitý, moudrý a hodný. Vždy se snažil všem pomoci. Každý rok před začátkem období sucha postavil slon na řece hráz, aby měli všichni vodu po celé léto. Lev začal na slona žárlit. Závídl mu jeho šikovnost, popularitu a moudrost. A tak se rozhodl, že se ho zbaví. V noci se přikradl k již postavené hrázi a pár polen z ní vytáhl.

Do rána se poškozená hráz uvolnila a všechna voda odtekla. Lev slonovi vynadal, že práci neodvedl dobře a poslal ho pryč. Zvířata se divila, ale důvěřovala svému vůdci. Začala se ptát lva, kdo teď bude stavět hráz. Lev je ujistil, že přivede odborníka, který ji postaví mnohem lépe.

Za pár dní přišel lev a vedl po svém boku jakési zvíře. Šilhalo, slintalo, kulhalo a mělo vypelichané chlupy na zádech. Byl to kojot. Už na první pohled nepůsobil moc důvěryhodně. Nicméně lev ho představil jako naprostého odborníka na všechno. Nikdo tedy nenamítal a kojot se dal do práce na stavbě nové hráze.

Za dva týdny svolal lev všechna zvířata před hrází, aby ukázal, jak se to kojotovi povedlo. Hráz byla postavená nakřivo a nevypadala příliš bytelně. Zrovna když byl lev v půlce svého projevu o tom, jak byl slon úplně k ničemu, hráz povolila a spadla přímo lvovi na hlavu. Klády ho zasypaly a lvovi zpod hromady trčel jen ocas. Kojot, když to viděl, stáhl ocas a utekl pryč do neznáma. Všichni se shodli na tom, že je načas přivést slona zpátky.

O pyšném papouškovi

Napsala Daniela Štofánová, 4. A

Byl jednou jeden pyšný papoušek. Právě byl v pralese, seděl na větvi a prozpěvoval si, když si všiml, jak se pod ním na liánách houpe opice. Počkal si, až si ho opice všimne, a potom začal povídat. "Ach, nikdy bych nemohl být tebou. Tak obyčejný savec." Opice mu odpověděla: "Obyčejný savec? Proč bych byla obyčejná?" "No, podívej se na mě," pokračoval papoušek. Já jsem hezký, barevný a ještě k tomu umím létat," vychloubal se. "To všechno vidím, ale neznamena to, že jsi lepší," odpověděla opice. "No, nebudu se s tebou hádat," odsekl papoušek a odletěl. Později v ten den, když si opice hrála se svými sourozenci, viděla, jak v dáli papoušek sedí na kameni u jezírka a čistí si své peří. Ale najednou jako by se pohnul stín. A další. Než se opice nadála, černý panter vyskočil z úkrytu přímo na papouška a jednoduše ho pozřel. Opice se jen šokovaně dívala na prázdné místo na kameni, kde ještě před sekundou seděl papoušek a pomyslela si, že někdy je lepší být "obyčejný savec".

O chamtivém datlovi

Napsala Ema Rygerová, 4. B

Jednoho dne datel zvířátka z lesa odehnal,
prý má na něj právo jen a jen on sám.
Sám si tam tak žije
klidně a nerušeně.
Když v tom jednou nemoc přišla
a každý strom nakazila.
„Datle, pomoz!“ strom nařiká,
ale datel to sám nestíhá.
Zalituje, že zvířátka odehnal,
ale je pozdě, už je v lese sám.
Jde tam člověk se sekerou
nabroušenou, naleštěnou.
Stromy seká, stromy kácí,
no, být chamtivý se zkrátka nevyplácí.

Záhadný dopis Tomáše Garrigua Masaryka konečně otevřen

Co se v něm ale ve skutečnosti ukrývalo?

Dlouhá léta se spekovalo, co by mohla ukrývat tajemná obálka s posledními slovy Tomáše Garrigua Masaryka. Obsah údajně nadiktoval synu Janovi těsně před svou smrtí, avšak bylo tomu opravdu tak? Dopis byl poprvé veřejně otevřen letos 19. září v Lánech, a my tak teď už víme, co v něm stálo.

Tomáš Garrigue Masaryk se narodil roku 1850 v Hodoníně. Prezidentem Československa se stal 14. listopadu 1918 a v této roli vydržel až do zimy 1935. V té době byl nucen abdikovat z důvodu zhoršení zdravotního stavu, který mu znemožňoval plně vykonávat prezidentské povinnosti. Od září 1937 byla situace stále vážnější. Proto se historici domnívali, že text musel vzniknout zhruba v této době – jako forma vyjádření Masarykových posledních myšlenek a postojů.

Hlavní část se skládala ze tří listů, tedy pěti popsaných stran převážně v anglickém jazyce. Historička, jež dopis předčítala, si myslí, že text byl napsán už v létě 1934, což by vyvracelo předchozí domněnku. Je prý hlavně formou volného záznamu Jana Masaryka, který zachycoval názory svého otce. O vyložení dopisu se tedy z těchto důvodů nejedná.

“Jsem nemocný, vážně nemocný, je to konec, ale neobávám se. Budete pokračovat v práci. Víte jak, ale musíte být opatrní.”

V dalších částech dopisu jsou vyjadřovány Masarykovy výtky k Andreji Hlinkovi z fašistické Hlinkovy slovenské lidové strany. Označuje ho za hlupáka. Dále text obsahoval zmínky o Němcích a o názorech Masaryka na jejich vliv a působení. Nemáme se jich podle něj úplně zbavit.

“Dejte jim, co si zaslouží, ale ne více.”

“Celá filozofie naší politiky, Češi jsou praktičtí pracující. Němci mají jistou poctivost, ale ukradnou ještě více. Jestliže jsou lidé nevzdělaní a hloupí, nemůžete toho moc udělat. Lidé jsou rádi hloupí. Ale nedělejte jim to jednoduché. Hádejte se a hádejte se s nimi.”

V další části je zmiňován pohřeb T. G. Masaryka.

“První prezident a všechny ty hlouposti. Proč kolem toho dělat nějaké velké šarády? Protože jsem byl stejně hloupý jako ti ostatní. Ale ať udělají funus.”

Otevření dopisu našeho prvního československého prezidenta se zúčastnil i jeho prapravnuk Tomáš Kotík či současný prezident České republiky. Tomáš Kotík uvedl, že pokud by mělo něco z Masarykova odkazu přetrvat, byla by to myšlenka ochrany demokracie a čestného života, jelikož takové principy jsou podle něj zásadní.

Teď už víme, že přes veškeré spekulace o možných absurdních zněních v dopise nebyl sice jeho obsah převratný, avšak stále nesl velké množství důležitých tvrzení a myšlenek. Dopis přečkal druhou světovou válku, komunistickou éru, procestoval Skotsko, Francii a skrz ruce osobního tajemníka Jana Masaryka se dostal zpět k nám do Česka.

Tajemství je tedy odhaleno, ale odkaz Tomáše Garrigua Masaryka nadále přetrvává.

Napsala Eva Martynková, 8. A

S jakým zvířetem se ztotožňujete

Milý čtenáři,
každý z nás má v sobě kousek
zvířete – někdo je pracovitá včelka,
jiný zas líný medvěd. Ale jaké zvíře se skrývá v
našich profesorech? Zeptali jsme se jich, s čím by se
sami nejvíc ztotožnili, a jejich odpovědi vás možná překvapí!

Pan profesor Spilka

„Já bych byl surikata, protože je dlouhá a hubená – koukněte se na mě
- vždycky se tak kouká s těma ručičkami, ale hlavně na střední škole
profesoři mají nálepky a já mám surikatu.“

Paní profesorka Kopecká

„No... já bych byla osel nebo tažný kůň.“ (Důvod už asi nikdy nezjistíme, ale
při výpovědi paní profesorka vypadala velice vyčerpaně, nemůžeme se jí divit,
opravovala naše testy.)

Paní profesorka Závětová

„Snad bych byla kočkou, protože je mám ráda, ale opravdu jsem ráda, že
jsem člověk.“

Pan ředitel Závěta

„No... to je opravdu zajímavá otázka, ale v tento moment bych nejradši byl
chameleon, protože teď opravdu nechci být vidět.“

Pan profesor Uldrich

„Tyjo, na takovou otázku jsem odpovídal naposledy v 8. třídě. No... moje
příteklyně mi nějak říká, ale to si myslím, že by nebylo vhodné vám říct... Ale
na základce jsem vždy říkal, že jsem sova, kvůli své moudrosti, takže asi tak.
Jsem sova!“

Paní profesorka Jelínková

„U mě to bude velice specifické, já bych chtěla být svým psem, protože jsme
úplně totožní! On je prostě jako já, jen v psí podobě.“

S jakým zvířetem se ztotožňujete

Pan profesor Bejbl

„No koukněte se na mě. Já jsem jasný lev, stejně jako pan prezident Pavel.“

Pan profesor Janák

(Ukazuje na své tetování mývala) „Tak má odpověď je asi jasná, ne?“

Paní profesorka Říhová

„Já bych chtěla být kočka, protože je elegantní a to se ani nesnaží“

Paní profesorka Holubcová

„No, já bych byla surikatou, protože ji mám ráda. Je roztomilá, sympatická a ve střehu.“

Paní profesorka Vašková

„Já bych byla lenochod, protože pořád spí, je pomalý, roztomilý.“

Pan profesor Zívr

„Chtěl bych být orel skalní, ale myslím si, že bych byl spíš lenochod, protože pořád spím.“

Pan profesor Zýma

„Já bych určitě byl medvídek koala. Medvídek koala je chytrý, ale zároveň i líný, rád je v teple a pořád odpočívá.“

Připravily Emma Maršálková a Žofie Švejdová

SPORTOVNÍ KVÍZ: ZNÁŠ SVĚT SPORTU?

Vyber vždy jednu správnou odpověď (A, B, C, nebo D).

Na konci si zkontroluj výsledek.

1. Který český sportovec získal zlatou medaili v desetiboji na olympiádě v Aténách 2004?

- A) Tomáš Dvořák
- B) Roman Šebrle
- C) Robert Změlík
- D) Adam Sebastian Helcelet

2. Kolik pruhů má atletický ovál standardního stadionu?

- A) 6
- B) 7
- C) 8
- D) 9

3. Který klub vyhrál nejvíce titulů v Lize mistrů UEFA (k roku 2025)?

- A) FC Barcelona
- B) AC Milán
- C) Manchester United
- D) Real Madrid

4. Jaký je světový rekord v maratonu (k roku 2024, oficiální trať)?

- A) 2:01:09
- B) 2:01:39
- C) 2:00:35
- D) 2:00:10

5. Kolik rozhodčích je na hřišti při zápase basketbalu v nejvyšších soutěžích?

- A) 1
- B) 2
- C) 3
- D) 4

6. Který stát hostil fotbalové mistrovství světa v roce 1994?

- A) Německo
- B) Itálie
- C) USA
- D) Argentina

7. Který český hokejista byl kapitánem týmu při zisku zlaté olympijské medaile v Naganu 1998?

- A) Dominik Hašek
- B) Robert Reichel
- C) Jaromír Jágr
- D) Vladimír Růžička

8. Jak dlouhá je trať závodu Tour de France (přibližně celkově)?

- A) 1000 km
- B) 2500 km
- C) 3500 km
- D) 5000 km

9. Která země má nejvíce titulů mistrů světa ve fotbale (muži)?

- A) Argentina
- B) Itálie
- C) Brazílie
- D) Německo

10. Co měří jednotka „handicap“ v golfu?

- A) Počet úderů, které hráč musí odehrát
- B) Výkonnostní úroveň hráče ve srovnání s parem hřiště
- C) Délku hřiště
- D) Počet jamkových vítězství

Správné odpovědi:

1 B 2 C 3 D 4 B 5 C 6 C 7 B 8 C 9 C 10 B

Vytvořil Jakub Brázda, 7.A

Kulturní typy

Žofie Švejdové

Hudba, film, umění – všechno na jednom místě! Přinášíme vám tipy, kam můžete vyrazit v následujících týdnech, ať už chcete odpočinek, inspiraci, nebo pořádnou dávku zábavy. Všechny akce (a i samozřejmě další) naleznete na stránkách goout.

VÝSTAVY

Echoes of Tommorow (1.10. – 28.2.) - Světla, hudba, projekce a lasery v centru Prahy? To vše naleznete na Rytířské 10 na Praze 1. Výstava Echoes of Tomorrow nabízí pohled do světů na rozhraní dneška a budoucnosti. Historicky první **výstava Signal Space** představuje deset renomovaných umělců z celého světa, jejichž díla prostřednictvím nejnovějších technologií umožňují nahlédnout do vizí budoucnosti.

TITANIC – The Artifact Exhibition (21.11. – 22.5.) - Na výstavě Titanic zažijete nezapomenutelné dobrodružství, které propojuje historii, emoce i zábavu pro celou rodinu. Výstava vás přenese zpět do roku 1912 – uvidíte originální artefakty vytažené z hlubin Atlantiku, projdete se replikami skutečných kajut, nahlédnete do strojovny a ocitnete se tváří v tvář osudnému ledovci, na který si dokonce sáhnete.

FILMY

Sám doma in Concert 20.12. 19:00 - Vánoční filmový hit Sám doma v roce 2025 slaví výročí pětatřicet let od své premiéry. Při této příležitosti orchestr Prague Pop Symphonics přináší Sám doma in concert. Poprvé si tak české publikum bude moci vychutnat promítání filmu na velkém plátně, které živě doprovodí velký symfonický orchestr a sbor. Sledovat příběh malého Kevina a jeho boj s Mokrymi bandity bude tentokrát jiné. Tento zážitek čeká na diváky 20. prosince 2025 v pražském O2 universu.

Mord + diskuze s tvůrci 24.11. 18:00 - Zabijačka se u stařečků na Osoblažsku koná každý rok. Je to jediný den v roce, kdy se sejde celá rodina, aby si zanádalala, pojedla, popila a prostě jenom žila. Letos je ale všechno jinak. Děda od rána přešlapuje a neví, jak zeťákovi Karlovi oznámit, že je to zabijačka poslední. Karlově dceři Romaně chybí máma a její sestře Lucii se rozpadá manželství. Její syn Dušan neví jak se ve srážkách ženského a mužského světa orientovat, strýc Šupina od rána nebezpečně nasává, řezník Tonda tají, že má navlhle patrony a problematický soused osnuje, jak se všem pomstít za svůj zpackaný život. V průběhu takového dne je testována odolnost vzájemných pout odhalujících pevnost a křehkost vztahů utvářených tradicemi, láskou i křivdami.

SPORT

Roman Staněk & Filip Salač: Motoristická talk-show (19.12. 19:30) - Pilot šampionátu Formule 2 Roman Staněk a motocyklový závodník v seriálu Moto2 Filip Salač se představí v jedinečné motoristické talk-show 19. prosince ve Foru Karlín. Debatu doplněnou projekcí na velkoplošné obrazovce povede moderátor a komentátor Richard Tesař.

Arcus Revue

Ilustrace: Natálie Kalíková

Redakce: Emma Maršálková, Žofie Švejsová, Jakub Brázda, Eva Martynková, Ella Stomeová, Kristýna Podrazká, Zuzana Spoustová, Daniela Štofánová, Šimon Kubíček, Antonín Nechyba, Filip Mesršmíd,
Šéfredaktor: Erika Vašková
Kontakt: erika.vaskova@arcus9.cz